

РЕШЕНИЕ

№ 7789

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9082** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция "Пътна инфраструктура" чрез юриконсулт Д. Д. срещу Решение № 3385 от 14.07.2023г. по НАХД № 15569/2023г. на СРС, 97 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № ВГ08042022/5800/Р8-652/03.10.2022г., издадено от Директора на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция "Пътна инфраструктура". С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът – И. Б., гражданин на Република С. М., редовно призован, не се явява, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 08.04.2022г. в 09:44 часа в направление излизане от Република България, на ГКПП Г. е пристигнало ППС с рег. номер SK 4866 AZ, с обща техническа допустима маса на пътния състав над 3.5 тона/ над 12 тона на оси, управлявано от И. Б., гражданин на Република С. М.. След извършена проверка е установено, че попада в категорията ППС, за което е дължима такса по чл. 10, ал 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като на 30.03.2022г. в 21,33ч. ППС е било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20142 /А./ на път А2, кмб+804, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгл. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. За констатираното нарушение е генериран запис от електронна система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП със снимков и видео материал.

Съставен е АУАН № BG08042022/5800/P8-652/08.04.2022г. от старши инспектор в ТД Митница С. – МП Г., за извършено от И. Б. административно нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, връчен на ответника на 08.04.2022г., ведно с разписка за заплащане на компенсаторна такса за освобождаване от административнонаказателна отговорност.

Въз основа на съставения АУАН, на 03.10.2022г директорът на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция "Пътна инфраструктура", е издал обжалваното НП № BG08042022/5800/P8-652/03.10.2022г., с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, за нарушението по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, е наложена на И. Б. глоба в размер на 1800 лева.

За първи път в НП се сочат факти, които не са отразени в АУАН, а именно, че при проверка е установено, че за посоченото ППС са закупени две маршрутни карти за дата 30.03.2022г., които обаче не включват преминаване през сегмента [ЕГН], в границите на който се намира контролно устройство с идентификатор № 20142.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – АУАН и НП са издадени от компетентни по смисъла на закона органи и съдържат необходимите реквизити; ясно е описано извършеното от нарушителя административно нарушение и правилно е посочена правната му квалификация. СРС е направил извод, че НП следва да се отмени като материалнонезаконосъобразно, тъй като случаят е маловажен и административнонаказващият орган е следвало да приложи чл. 28 ЗАНН, а не да издава НП - Б., заплащайки маршрутни карти, не е целял избягването на заплащане на дължимите такси.

Решението е правилно като резултат, но по различни съображения:

Касационният съдебен състав констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществените, които са основание за отмяна на НП. Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т. е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които

са нарушени. В конкретния случай и в АУАН, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че ответникът е управлявал пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, което е квалифицирано, като нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800, 00 лева. В разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП законодателят е предвидил по този текст да се ангажира административнонаказателната отговорност на водач, който не е изпълнил задължението си за установяване на изминатото разстояние или водач, който не е изпълнил задължението си да закупи маршрутна карта, т. е. предвидени са две различни хипотези, като нито в акта, нито в НП е конкретизирано в коя от тях попада деянието на жалбоподателя. Ето защо съдът намира, че при така дадената квалификация на нарушението в акта и в НП е налице противоречие с описаното нарушение, тъй като в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност на водач за това, че не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, както и че ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Следователно собственикът на пътното превозно средство е задължен да изпълни задължения свързани с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Освен това посочената в АУАН и в НП като нарушена разпоредба на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е санкционна, т. е. липсва посочване на законната разпоредба – материалноправната норма, което е нарушена. В конкретния случай това би била разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, но такава квалификация липсва както в акта, така и в НП, т. е. липсват задължителни реквизити съгласно чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, което от своя страна отново води до неяснота за какво нарушение е наказан сочения нарушител. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган е следвало да спази всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание. Порокът е съществен, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, а също така възпрепятства възможността за извършване на контрол за законосъобразност.

Съгласно посочената санкционна норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП субект на нарушението е водача, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство. В настоящия случай от събраните в първоинстанционното производство доказателства не се установява по безспорен начин, че на 30.03.2022г. водач на ППС с рег. номер SK 4866 AZ е бил именно И. Б.. Недоказаността на извършителя на административното нарушение води до незаконосъобразност на НП.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3385 от 14.07.2023г. по НАХД № 15569/2023г. на СРС, 97 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № BG08042022/5800/P8-652/03.10.2022г., издадено от Директора на Национално толу управление /НТУ/ към Агенция "Пътна инфраструктура".

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.